

[8th August 1966]

(ii) THE MADRAS URBAN LAND TAX BILL, 1966 (L.A. BILL
NO. 10 OF 1966).

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Mr. Speaker, Sir, I beg to move—

“ That the Madras Urban Land Tax Bill 1966 (L.A. Bill No. 10 of 1966) be taken into consideration.”

The Madras Urban Land Tax Act, 1963 (Madras Act 34 of 1963), provided for the levy of urban land tax at the rate of 0.4 per centum of the average market value, of the urban land. For determining the average market value, Madras City was divided into various zones and sub-zones. The Assistant Commissioner had to determine the highest and lowest market value of the urban land in a zone and he had also to determine the average market value of the urban land in a sub-zone. In determining the market value, the Assistant Commissioner should keep in view certain considerations. In Writ Petition No. 2191 of 1965, etc., on the file of the High Court the constitutional validity of the Madras Urban Land Tax Act, 1963 (Madras Act 34 of 1963), was attacked mainly on two grounds namely—

(1) The Act was beyond the legislative competence of the State Legislature, as it was not a law relating to tax on land under entry 49 of the State List, but was in effect and substance a law relating to tax on the capital value of the assets under entry 86 of the Union List;

(2) The Act was discriminatory and offended Article 14 of the Constitution. The High Court rejected the first contention and held that the Act was a tax on land and that it was open to the State Legislature in enacting a law under entry 49 of the State List to levy tax on the basis of the market value of the land. But in regard to the second contention, the High Court held that the levy of urban land tax on the basis of the average market value of the sub-zone was discriminatory and that therefore the Act violated Article 14 of the Constitution. The whole Act was therefore struck down. According to the view expressed by the High Court, it is necessary that the market value of each urban land should be determined and tax imposed on the basis of the market value of that particular land. The assessee should be in a position to make his representation before the market value of a particular land is determined. The Government examined the judgment of the High Court and decided to enact a new legislation in conformity with the decision of the High Court. Accordingly, the Madras Urban Land Tax Ordinance, 1966, was promulgated by the Governor on the 20th May 1966 and it was published in the *Fort St. George Gazette Extraordinary*, dated the 21st May 1966, as Madras Ordinance 3 of 1966. According to the provisions of Article 213 (2) of the Constitution, the Ordinance will cease to operate at the expiration of the

8th August 1966] [Sri V. Ramaiah]

period of six weeks from the reassembly of the Legislature. Therefore, the Ordinance has to be replaced by an Act of Legislature during this session. This Bill provides for the replacement of the said Ordinance.

The main provisions of the Ordinance were given retrospective effect from the 1st day of July 1963 on which date the earlier Act came into force in the City of Madras. Similarly, it is now proposed to give retrospective effect from the 1st July 1963 to the provisions of the Bill, except a few sections.

The Bill provides for the determination of the market value of each urban land. Every owner of urban land liable to pay the tax should within the specified date furnish to the Assistant Commissioner a return in respect of the land giving certain particulars and indicating his own estimate of the market value of the same. The Assistant Commissioner would then determine the market value of the land after necessary enquiry. An appeal lies to the Tribunal against the order of the Assistant Commissioner determining the market value of the land and the urban land tax. Where no return is filed by the owner, the Assistant Commissioner can himself take action to determine the market value.

Clause 25 of the Bill enables the owner to apply to the competent authorities for addition of urban land tax to the annual rent. Under the earlier Act such application can be made only in cases where the urban land tax is in excess of the annual rent payable by the tenant. The Government have examined the question again, and have decided that wherever urban land tax is in excess of one half of the annual rent, the owner can move the competent authority for the enhancement of the rent by an amount not exceeding the difference between the urban land tax and one-half of the annual rent. Clause 25 accordingly provides for this. In other words, the idea underlying this provision is that in all cases, the owner is assured a minimum of 50 per cent of annual rent after paying the urban land tax.

Clause 26 relates to concession in the tax in respect of owner-occupied buildings. In the Original Act the time-limit for making application for such concession was only 15 days. It is now proposed to prescribe the time-limit in the rules to be framed under the proposed Act. Provision has been made in clause 47 that the amount already collected under the Madras Urban Land Tax Act, 1963 shall be deemed to be the urban land tax provisionally paid by the assessee and that such amount shall remain as security with the Government pending assessment of the tax in accordance with the provisions of this Bill.

(Mr. Deputy Speaker in the Chair)

After the assessment is made, the amount already paid will be adjusted towards the urban land tax due from the assessee and if the amount already paid is less, the difference will be recovered from the assessee and if the amount already paid is more, the difference will be refunded to the assessee. The Bill also seeks to repeal the Madras Urban Land Tax Act, 1963 (Madras Act 34 of

[Sri V. Ramaiah]

[8th August 1966

1963), and the Madras Urban Land Tax Ordinance, 1966. According to sub-clause (2) of clause 48 of this Bill, notwithstanding such repeal, anything done or any action taken under the Ordinance including any notification issued, rules and appointments made and returns furnished shall be deemed to have been done or taken under this legislation. The other provisions of this Bill are similar to those in the Madras Urban Land Tax Act, 1963.

Sir, I have now briefly indicated the objects of this legislation. I request the House to accept the motion.

MR. DEPUTY SPEAKER: Motion moved—

“That the Madras Urban Land Tax Bill, 1966 (L.A. Bill No. 10 of 1966) be taken into consideration.”

திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சட்டத்திலே ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற அனுமதி கோருகிறேன். முதலிலே அர்ப்பன் லாண்டு டாக்ஸ் ஆக்ட் என்று சட்டம் வந்தது. அந்தச் சட்டம் நீதி மன்றத்திற்குச் சென்றபோது, நிலத்தின் மதிப்பை நிர்ணயிப்பதில் பாரபட்சம் காட்டக்கூடிய நிலை சட்டத்தில் இருப்பதால், அது செல்லுபடியாகத் தக்கதல்ல என்பதாக நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்தது. அந்த நிலையைச் சமாளிக்க இந்தச் சட்டத்தை அரசாங்கம் மீண்டும் கொண்டு வந்திருக்கிறது. எனக்கு இப்போது தோன்றுவது நாம் நிலத்தின் மதிப்பில் 4 சதவிகிதம்தான் வரியாகப் போடுகிறோம் என்று சொன்னாலும், இது நடுத்தர மக்களுக்குச் சிரமம் விளைவிக்கக்கூடிய ஒன்றாகவேதான் இருக்கும் என்பதாகும். காரணம் முன்பு விற்பனையில் இப்போது இல்லை. ஐந்து மடங்கு, ஆறு மடங்கு என்பதாக நிலத்தின் விலை உயர்ந்துகொண்டே போய் இருக்கிறது. இருந்த போதிலும்கூட இதில் உள்ள சில சிக்கல்களைப் புரிந்துகொண்டால் மக்களுக்கு உதவியாக இருக்கும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். என்னுடைய தொகுதியை எடுத்துக்கொண்டால், பல குடும்பங்கள் ஒரு வீட்டையே நம்பி ஜீவிக்கக்கூடியதாக இருக்கின்றன. அந்த ஒரு வீட்டில் இருந்து வரும் வாடகைப் பணத்தை வைத்துக் கொண்டே ஜீவிக்கவேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். இரண்டு கிரவுண்டு, ஒரு கிரவுண்டிலே வீடு கட்டியிருக்கக்கூடிய ஒரே ஒரு வீட்டுக்காரருக்காவது விதிவிலக்கு என்று சொன்னால், ஓரளவு உண்மையில் நடுத்தர மக்கள் இதை வரவேற்பார்கள். பெயர் ஒரு வீட்டுக்குச் சொந்தக்காரர் என்று சொல்லிக்கொள்ளக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறதே தவிர, வாடகையைப் பெற்று, கார்ப்பரேஷனுக்கு வரியைக் கொடுத்துவிட்டு, மீதியைக் கொண்டு குடும்பங்கட நடத்த முடியாத நிலையில்தான் பல பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு எல்லாம் இந்த வரி நிச்சயமாகச் சமையாகத்தான் இருக்கும். ஆகவே, இதுபோலச் சட்டம் கொண்டு வருவதற்குப் பதிலாக, ஏற்கனவே க்விட் ரென்ட் என்று வசூல் செய்து கொண்டிருந்தார்களே, அதையே நான்கு மடங்கு, மூன்று மடங்கு என்று உயர்த்தி நிர்ணயித்துவிடலாம் என்பதாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த வரியை வசூலிக்க போர்ட் ஆப் ரெவின்யூவில்,

8th August 1966]

[திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி]

கமிஷனர் ஃபார் அர்பன் லாண்ட் டாக்ஸ், அசிஸ்டெண்ட் கமிஷனர் எஸ்லாம் போட்டு, பெரிய ப்ரொஸீஜரல் ஏற்பாடுகளையும், எஸ்டாபிளிஷ்மெண்டுகளையும் வைத்துக்கொண்டாக வேண்டும். இதன்மூலம் ஒரு கோடி வசூல் என்றால் செலவு 4 லட்சம். அதோடு நிற்காது, பதது லட்சம் ரூபாய்க்குப் போய்விடும். க்விட் ரென்ட் என்றால் கலெக்டரே ரெவின்யூ அதிகாரிகளைக்கொண்டு வசூல் செய்து விடுவார். அதைவிட்டு இப்படிச் கொண்டுவருவது வெறும் பிஸ்மில் லெஜிஸ்லேஷனாகத்தான் இருக்கும். ஆகவே, இதையும் அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்யவேண்டும். நாம் முன்பு கொண்டு வந்த சட்டத்தை உயர்நீதி மன்றத்தார் தள்ளிவிட்ட காரணத்தினால் இதைக் கொண்டுவரும்போது இதில் சிக்கல்கள் இல்லாது, இந்த வரியை எப்படிச் சுலபமாக வசூலிக்கலாம் என்பதைப் பரிசீலித்து நல்லமுறையில் வேறுவிதமாகக் கொண்டுவந்தால் நன்றாக இருக்கும்.

அடுத்தபடியாக வரும்போது, அப்போது சட்டம் கொண்டுவந்த போதே 4 சதவிகிதம் என்பது கொஞ்சம் அதிகமானதுதான், சாதாரண நிலங்கள் கூட ஆரூயிரம், எட்டாயிரம் ரூபாய் என்று ஏதுகிறபோது இந்த வரியே 60 ரூபாய், 70 ரூபாய் என்று போய் விடும். அதுவும் இரண்டு கிரவுண்டு என்றால் 120, 140 ரூபாய்க்கு வரி போனால், அதை எவ்வாறு கட்டுவது என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்த்தாக வேண்டும். நகரத்தில் வாழ்கின்ற மக்களுக்கு வேறு பல தொல்லைகளும் அதிகரித்துவிட்டன. ஆகவே, இதை 1 சதவிகிதம் என்பதாக எவ்வளவு குறைவாக முடியுமோ, அவ்வளவு குறைவாக வேண்டுமானால் வைப்பது நலமாக இருக்கும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

இன்றையதினம் நகரில் பல கோயில்களுக்குச் சொந்தமான மனைக்கட்டுகள் இருக்கின்றன. நானே என்னுடைய சொந்த அனுபவத்தில் சொல்லலாம். புரசைவாக்கத்தை எடுத்துக்கொண்டால் கங்காதிசுவரர் மனைக்கட்டுகள்தான் புரசைவாக்கம் பூராவும். அறநிலையக் காரியங்களுக்காகவே 1/2 ரூபாய் வாடகையை உயர்த்தினாலும், அவற்றில் குடியிருப்பவர்கள் எதிர்க்கிறார்கள். தர மறுக்கிறார்கள். அவர்களிடத்தில் போய் இந்த அர்பன் லாண்ட் டாக்சையும் கட்டவேண்டுமென்று சொன்னால் முடியக்கூடிய காரியமா? செக்ஷன் 25-லே அம்மாதிரி மனை வாடகையைக் காட்டிலும் அதிகமாக வரித்தொகை இருக்குமானால், ஃபேர் ரென்ட் அதிகாரிகளுக்கு அப்பீல் செய்ய வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதில் உள்ள ஒரு சிக்கலைப் புரிந்துகொள்ளவேண்டும்.

“Notwithstanding anything contained in the Madras City Tenants' Protection Act, 1921 (Madras Act III of 1922) or in the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Act, 1960 (Madras Act 18 of 1960), where in any case the amount of the urban land tax payable in respect of any land under this Act is in excess of one-half of the amount of the annual rent payable in respect of such land or the building thereon under any of the said Acts, the Court, authority or officer empowered to fix the rent under any of the said

[திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி] [8th August 1966]

Acts, may, on application from the owner, add to the annual rent aforesaid, an amount not exceeding the difference between the urban land tax payable under this Act and one-half of the annual rent aforesaid."

என்று இருக்கிறது. ஒவ்வொரு கேஸ் சம்பந்தமாகவும் அப்பீல் செய்துகொள்ள வேண்டுமென்றால், கோயில் மனைக்கட்டுகளைப் பொறுத்தவரையில் 200, 300 கேஸ்கள் என்று போடவேண்டியதாக இருக்கும். அதனால் எத்தனையோ தொல்லைகள் ஏற்படும். ஆகவே இந்த சட்டத்திலேயே, இந்த அர்பன் லாண்டு டாக்ஸை குடியிருப்பவர்களிடமிருந்தே வசூல் செய்துகொள்ள வகை செய்ய முடியுமா என்பதையும் பரிசீலிக்கவேண்டும். அறநிலையங்களுக்குச் சொந்தமான மனைகளில் இருந்து அவற்றுக்குப் போதுமான வருமானம் கூட வருவதில்லை. அவர்களை மொத்தமாக ரூபாய் இரண்டாயிரம் கட்டுங்கள், நாலாயிரம் கட்டுங்கள் என்று சொல்லிவிட்டால் அவர்கள் என்ன செய்வார்கள்? ஏற்கனவே நோட்டீஸ் அப்படித்தான் வந்தது. அந்த மாதிரி இல்லாமல் குடியிருப்பவர்களிடமே நேரிடையாக இந்த அர்பன் லாண்டு டாக்ஸை வசூலித்துக்கொள்ள ஏற்பாடு செய்ய முடியுமா என்பதைப் பரிசீலிக்க வேண்டும். அதே மாதிரி நல்ல காரியங்கள் அல்லது தர்மகாரியங்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிற சொத்துக்களின்மேல் எக்ஸம்ப்ஷன் கொடுக்கிறார்கள். எக்ஸம்ப்ஷன் கொடுப்பதற்கு முன்னாலேயே கட்டிவிட்டுப் போ, அப்புறம் எக்ஸம்ப்ஷன் வாங்கிக் கொண்டு விடலாம் என்று சொல்கிறார்கள். எக்ஸம்ப்ஷனுக்கு ஒரு பிரைமா ஃபேஸி கேஸ் இருந்தால் எக்ஸம்ப்ஷன் வரும் வரையில் ஸ்டே கொடுத்துவிடக்கூடிய அளவிலே இருந்தால் நல்லது சொத்துக்களை எல்லாம் பள்ளிக்கூடங்களுக்கோ அல்லது ஆஸ்பத்திரிகளுக்கோ எழுதிவைத்தாவிட்டு இருக்கிறவர்கள் எல்லாம் எக்ஸம்ப்ஷன் கேட்டு அரசாங்கத்திற்கு மனுச்செய்து வாங்கும்வரை கட்டாமல் இருப்பதை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று சொன்னால் அது சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும். தர்மஸ்தாபனங்களுக்குச் சொத்துக்களைக் கொடுத்தவர்கள் எல்லாம் உடனே கட்டவேண்டுமென்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். அதே நேரத்தில் எக்ஸம்ப்ஷன் கொடுப்பதற்காக அதிகாரி அதைப் பரிசீலனை செய்வதற்குக் காலதாமதம் ஆகிறது. இந்த காலதாமதத்தைப் பொறுக்க முடியாமல் அவர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்கள் அப்படி அதிகமாகக் கட்டியிருந்தால், தேவையில்லாமல் கட்டியிருந்தால், திருப்பித் தருவோம் என்று சொல்கிறார்கள். அரசாங்கத்திற்குக் கட்டிய பணம் திரும்பி வருமா? அது யானை வாயில் போன கரும்பு மாதிரிதான். வாங்கும் போது அவசரமாக வாங்கிவிடுகிறார்கள், அவர்கள் திருப்பிக்கொடுக்கும்போது கசப்பாக இருக்கிறது. ரீஃபண்ட் கேட்டால் கேட்டவர் அடுத்த உலகத்திற்குப் போய்விட்டபிறகுதான் வரும்போல் இருக்கிறது, அல்லது ரீஃபண்ட் வாங்குவதில் ஏற்படும் தொல்லைகளைப் பார்த்தால் அவர் ரீஃபண்டே வேண்டாம் என்று சொல்லிவிடக்கூடிய நிலைமைதான் இருக்கிறது. ஆகவே அவர்கள் முதலில் கட்டிவிட்டாலும் பிறகு அதைத் திருப்பி வாங்குவதற்குப் படும் கஷ்டம்

12 00
noon.

8th August 1966] [திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி]

களையும் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். கொஞ்சம் அஜாக்ஜிரதை யாகப் பணத்தைப் போட்டுவிட்டால் அந்த ஆபீசர்தான் பணத் தைக் கொடுக்கவேண்டும். ஆகையால் அவர் அதை யோசித்துத்தா செய்யவேண்டுமென்று நினைக்கிறார். இந்த நிலைமைகளையெல்லாம் பார்த்து, அர்பன் லாண்ட் டாக்ஸே இப்பொழுது கொண்டுவராமல் குவிட் ரெண்ட் கட்டுவதுபோன்று செய்துவிட்டால், அட்மினிஸ்ட் ரேட்டிவ் மெஷினரி இதற்காகத் தனியாகத் தேவையில்லாமல் சுலபமாக வசூல் செய்யமுடியும். நகரசபைகள்தான் இப்பொழுது எஜுகேஷன் செஸ், லைப்ரரி செஸ் எல்லாம் வசூல் செய்கின்றன. அதைப்போல் இதையும் நகரசபையே செய்தால், டாக்ஸ் கமிஷனர் இவர்கள் எல்லாம் தேவையில்லை, அதிகமாகச் செலவில்லாமல் சிக்கனமாகவும் இருக்கும். நமக்கு வேண்டிய லைப்ரரி செஸ், எஜுகேஷன் செஸ் எல்லாவற்றையும் வசூல்செய்கின்ற பொதுப்பை அவர்களுக்கே விட்டிருப்பதைப்போன்று இந்த விட்டு மனைக்கு வரிப்போடும் வேலையையும், அர்பன் லாண்ட் டாக்ஸையும் அவர்கள் வாங்கிக் கொடுத்துவிட வேண்டுமென்று செய்துவிடுவோமேயானால் அது சுலபமாக இருக்கும். இதற்காகத் தனியாக ஆபீஸர், கிளார்க் எல்லாம் தேவையிருக்காது. ஆகையால் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவருவதைக் காட்டிலும், அமைச்சர் அவர்கள் இதிலே கவனம் செலுத்தி யோசித்துப் பார்த்தால் சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும். அப்படியில்லாமல் அவர்கள் கட்டுவதைக் கட்டட்டும், பின்னால் திருப்பிக் கொடுத்துவிடலாம் என்று இந்த கஷ்ட காலத் தில் நகர மக்களுக்குக் கொடுத்து சமாளிக்கமுடியும் என்றால் கொடுக்கலாம். ஆகவே அமைச்சர் அவர்கள் இதை ஆர அமா யோசித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி: கனம் உறுதி சபாநாயகர் அவர் களே, அரசாங்கம் கொண்டுவந்திருக்கின்ற இந்தச் சட்டம் ஏற்கனவே இந்த மன்றத்தால் நிறைவேற்றப்பட்டு உயர்நீதி மன்றத்தினால் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டு மீண்டும் புத்துயிர் கொடுக்கின்ற நிலையிலே ஆர்டினன்ஸ் ஆகப் போட்டு இங்கே கொண்டுவந்து இருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டத்தைப்பற்றி மற்ற முறையிலே சொல்ல விரும்பவில்லை. என்றாலும் பொதுவாக நாம் இயற்றுகின்ற சட்டங்கள் எல்லாம், இந்தச் சட்ட சபையிலே நிறைவேற்றப் படுகின்ற சட்டங்கள் எல்லாம் உயர்நீதி மன்றங்களிலும், சுப்ரீம் கோர்ட்டுகளிலும் அடிக்கடி ரத்து செய்யப்பட்டுக்கூடிய நிலைமையை முதலிலே இந்த அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டும் என்று என்னுடைய யோசனையைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். லேண்ட் டீலிங் பில் ஆக இருந்தாலும் சரி, சேல்ஸ் டாக்ஸ் ஆக்ட் ஆக இருந்தாலும் சரி, மற்றும் லேண்ட் அக்விசிஷன் ஆக்ட் ஆக இருந்தாலும் சரி, அல்லது டெனன்ட்ஸ் ஆக்ட் ஆக இருந்தாலும் சரி, ஒவ்வொரு சட்டத்தையும் நம்முடைய உயர்நீதி மன்றமும், சுப்ரீம் கோர்ட்டும் ஏன் தள்ளுபடி செய்கிறார்கள் என்பதை முதலிலே கவனிக்க வேண்டும். எந்தச் சட்டம் போட்டாலும் சரி, அதைத் தள்ளுபடி செய்துவிடுகிறார்கள். யார் இந்தச் சட்டத்தை எல்லாம் டிராஃப்ட் பண்ணுகிறார்கள்? லா டிபார்ட்மெண்டில் யார் இருக்கிறார்கள்? சட்டங்களை அலசிப்பார்த்து டிராஃப்ட் பண்ணுகிறார்களா? யார்

[திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

[8th August 1966]

பண்ணுகிறார்கள்? ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்டிலிருந்தும், சேல்ஸ் டாக்ஸ் டிபார்ட்மெண்டிலிருந்தும் டிரான்ஸ்ஃபர்-ஆகி வந்தவர்கள் பண்ணுகிறார்களா? சட்டசபை நடக்கிறது என்றால், ஒரு வாரம் நடக்கிறது என்றால் எத்தனை லட்சம் ரூபாய் செலவாகிறது? சட்டம் வந்தபிறகு அதிகாரிகள், அர்பன் லாண்ட் டாக்ஸ் ஆபீசர் என்றெல்லாம் போட்டுவிடுகிறோம். ஆனால் இவ்வளவும் செலவு செய்து வருவது செய்கிற சமயத்திலே யாராவது ஒருவர் திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்களைப் போன்ற வக்கீல்களிடம் கொடுத்து கேஸ் போட்டால் ஹைக்கோர்ட்டில் ஸ்டே கொடுக்கப் பட்டுவிட்டால் அவ்வளவும் நஷ்டம் ஆகிவிடுகிறது.

அர்பன் லாண்ட் டாக்ஸ் பில்லைப்பற்றிப் பேசுகின்ற சமயத்திலே நான் ஒன்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அட்வகேட்-ஜெனரல் இருக்கிறார், அவருக்குக் கீழே கவர்ன்மென்ட் பிளீடர்ஸ் இருக்கிறார்கள். டிரான்ஸ்ப்ரென்ஸிபைசேஷன் சட்டங்களை, அவையெல்லாம் 50, 60 பக்கங்களாக இல்லை, மொத்தத்திலே 5, 6 பக்கங்கள் தான் இருக்கும், அவர்களுக்கு அனுப்பி, இப்பொழுது இருக்கிற டெலிஷன்ஸ் பிரகாரம் இருக்கிறதா, ரூல்ஸ் பிரகாரம் இருக்கிறதா, கான்ஸ்டிடியூஷனின் ஆர்டிகிள்ஸ் பிரகாரம் இருக்கிறதா என்று ஏன் பார்த்துவிடக் கூடாது? ஸோன்ஸ் பிரிப்பதுபற்றிச் சொல்லப் பட்டது. ஊரூர், கோடம்பாக்கம்புதுர் போன்ற இடங்களைப் பற்றி ஜட்ஜ்மென்ட் கொடுத்து அந்த ரூலே செல்லாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அரசாங்க இலாகா எவ்வளவு சரியற்ற முறையிலே டிரான்ஸ்ப்ரென்ஸிபைசேஷன் இருக்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். சட்ட மன்றத்திலே சொல்லி யிருக்கலாம், திருத்தியிருக்கலாம் என்று சொல்வார்கள். இந்தச் சட்டத்தின் மீது திரு. மாதவன் அவர்கள் சொன்னார்கள், இது யூனியன் விஸ்டிலே இருக்கவேண்டியது, ஸ்டேட் விஸ்டிலே இருக்க வேண்டிய நிலையிலே என்றும், இந்தச் சட்ட சபைக்கே இதைக் கொண்டுவர உரிமையிலே என்றும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அப்பொழுது அவருடைய வாதம் சரியான வாதமா, இல்லையா என்று பரிசீலனை செய்வோம் என்றுகூடப் பார்க்காமல், வேண்டாம் கோர்ட்டிலே பார்க்கட்டும் என்று சொல்லிவிட்டார்கள். அமைச்சர் திரு. வெங்கட்டராமன் அவர்கள் அதைத்தான் சொன்னார்கள். ஹைகோர்ட் இருக்கிறது, பார்த்துக்கொள்ளட்டும், வருவது வரட்டும், போவது போகட்டும் என்று சொன்னார்கள். இப்படித்தான் சொல்கிறார்களே தவிர, கான்ஸ்டிடியூஷன் பிரகாரம், லேட்டஸ்ட் ஜட்ஜ்மென்ட் பிரகாரம் இது சரியாக இருக்கிறதா என்று பார்க்கிறார்களா? லேண்ட் சீலிங் பில் வந்திருக்கிறது. 1958-இல் கொண்டுவந்து 1961-இல் தான் அமலுக்கு வந்திருக்கிறது. எத்தனை ஏக்கர்கள் எடுத்துக்கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்றால் ஒன்றையும் காணோம். ஹைகோர்ட்டுக்குப் போனால் தள்ளுபடி செய்கிறார்கள். ஹைகோர்ட்டிலும் சுப்ரீம் கோர்ட்டிலும் இங்கே நிறைவேற்றப்படுகின்ற சட்டங்களைச் சல்லிசல்லியாக உடைக்கிறார்கள். இந்த இலாகா சரியில்லை. இந்த இலாகாவைச் சீர்திருத்தவேண்டும். லட்சக்கணக்கான பணம் செலவாகிறது.

8th August 1966] [திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

சட்டம் கொண்டுவரவேண்டுமென்றால் ஒரு வாரம் எடுத்துக் கொண்டு எவிடன்ஸ் எடுத்து, ஸ்டாச்சூட் புகில் அது வந்து அதற்குப் பிறகு அது இம்ப்ளிமெண்ட் பண்ணுகிறபோது, லட்சக் கணக்கான ரூபாய்கள் செலவழித்துச் செய்யப்பட்டும், அது நஷ்டமாகிறது என்று சொன்னால் இந்த இலாகா சரிவரச் செய்யவில்லை என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த லாடிபார்ட்மெண்டை ரீஃபார்ம் பண்ணவேண்டும். அதிகாரிகளைப் பற்றி நான் சந்தேகமாகச் சொல்லவில்லை. அதிகாரிகள் நல்லவர்கள்தான். இந்த லேட்டஸ்ட் டெலிஷன்களையெல்லாம் பார்த்து இம்ப்ளிமெண்ட் பண்ணவேண்டும். டிராஃப்ட் பண்ணுகிறவர் எல்.டி.சி. தான்; அவர் பி.எல். படித்திருப்பார்; சட்ட ஞானம் இருக்கிறதா இல்லையா என்று அசிஸ்டெண்ட் செகரட்டரியோ அல்லது டெபுடி செகரட்டரியோ வெரிஃபை பண்ணுகிறார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை. மந்திரிகள் டிராஃப்ட் பண்ணுகிறார்கள் என்று நான் சொல்லமாட்டேன். லாடிபார்ட்மெண்ட் அனுப்புவதை அப்படியே வைத்துக் கொள்கிறார்கள். அதை அட்வகேட்-ஜெனரலினுடைய ஆலோசனைக்கு அனுப்புவதில்லை. இப்படிச் செய்தால் லட்சக்கணக்கான ரூபாய் வசூல் செய்வது நஷ்டம் ஆகிவிடுகிறது.

என் அட்வகேட்-ஜெனரலுடைய அபிப்பிராயத்தைப் பெறாமல் சட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டும்? சரியாகப் பரிசீலனை செய்து கொண்டு வராததன் காரணமாகப் பல லட்சக் கணக்கான ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தை மீண்டும் எவ்வுடனும் நேரத்திலேதானா கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். இந்தச் சட்டம் ஏற்கனவே நிறைவேற்றப்பட்ட சட்டம். இதைக் கொண்டு வந்ததிலே எங்களுக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. குறைபாடுகளை நீக்கி மீண்டும் சட்டமாகக் கொண்டு வருவதைப்பற்றி ஆட்சேபணை இல்லை. இந்த மாதிரி நிலைமைகள் மீண்டும் ஏற்படாத வகையில், இந்த மன்றத்திற்குக் கௌரவம் தரும் வகையில் சட்டங்களை நல்லபடியாகப் பரிசீலனைசெய்து தாக்கல்செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. ஜே. மாதா கவுடர்: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நகரப் புற நிலங்களுக்கு வரி போடக்கூடிய திருத்த மசோதா இந்தச் சபையின் முன் வந்திருக்கிறது. இதை டின்பு நன்றாகப் பரிசீலனை செய்துதான் கொண்டு வந்தோம். அவசரக் கோலமாகக் கொண்டு வரவில்லை. இப்போதும் அவசரக் கோலமாகக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்று சொல்வது தவறு. ஏற்கனவே டியற்றப் பட்ட சட்டத்தின்படி, 'ஸோன்' ஆகப் பிரித்து வரி வசூல் செய்வது சரியல்ல என்று உயர்நீதி மன்றத்திலே கருத்துத் தெரிவித்த பிறகு, நாம் இன்று அதற்கேற்ற வகையில் சட்டத்தை மாற்றிக்கொண்டு வந்திருக்கிறோம். பழைய சட்டத்தின்படி ஏற்கனவே நாம் 30, 40 லட்சம் ரூபாய் வரையில் வசூலித்து விட்டோம். அவ்வாறு வசூலித்துவிட்ட பிறகு மீதி இருப்பவர்களுக்கு வசூலிக்காமல் இருப்பது சரியல்ல. நகரப் புற நிலங்களுக்கு வரி வசூலிப்பது

[திரு. ஜே. மாதா கவுடர்] [8th August 1966]

சரியா என்ற கேள்வி எழுப்பப்படுகிறது. கிராமப் புறங்களில் உள்ள எல்லா நிலங்களுக்கு வரி விதித்திருக்கும்போது இதற்குப் போடுவதில் தவறு ஒன்றுமில்லை. அதிகமான வரி போடப்படுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. விலை உயர்ந்துகொண்டே போவதற்குத் தகுந்தபடி போடப்படுகிறது. வியாபார அடிப்படையில் சேல்ஸ் டாக்ஸ் போடும்போது விலை எவ்வளவு உயருகிறதோ, அந்த அடிப்படையில்தான் போடப்படுகிறது. அதே அடிப்படையில் இதற்கும் போடப்படுவதில் தவறு இருக்க நியாயம் இல்லை. கோவில் நிலங்களில் குடியிருக்கிறவர்களிடமிருந்தே இந்த வரியை வசூலிக்க வேண்டுமென்று திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் சொன்னார்கள். அது சரியல்ல. கோயில் நிலமாக இருந்தாலும், வேறு யார் நிலமாக இருந்தாலும், நிலம் யாருக்குச் சொந்தமோ அவர்களுக்குத்தான் வரி போட வேண்டும். சட்ட சபையில் செய்யப்படும் சட்டங்களுக்கு எந்தவிதமான ஆட்சேபணையும் ஹைகோர்ட் தெரிவிக்காமல் இருக்க வேண்டுமென்பது எந்த ஜனநாயக நாட்டிலும் இல்லை. சட்டசபையில் செய்யப்படும் சட்டங்கள் சரியா. தவறு என்று சொல்வதற்கு இந்த நாட்டு மக்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது. அதன் மேல் தீர்ப்புக் கொடுப்பதற்கு நீதிபதிக்கு உரிமை இருக்கிறது. ஆகவே, திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் சொன்னது மாதிரி அவசரக் கோலமாகக் கொண்டு வரவில்லை.

இதிலே, இலாகா செய்த சட்டம் தவறு என்று சொல்லவில்லை. 'ஸோன்' ஆகப் பிரித்தது சரியல்ல என்றுதான் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதைச் சரி செய்யும் வகையில்தான் இந்தத் திருத்தச் சட்டம் வந்திருக்கிறது. இதைத் தள்ளிப்போடுவதோ, ஒத்திப்போடுவதோ முடியாத காரியம். திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள், தேர்தல் நேரத்திலே இதைக் கொண்டுவர வேண்டாமென்று கூறியதாக திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் சொன்னார்கள். தேர்தல் நேரமானாலும் எங்களுக்குப் பயம் இல்லை. நியாயமான சட்டத்தை, நியாயமான வரி விதிப்பை எந்த நேரத்திலும் வேண்டுமானாலும் நாங்கள் கொண்டுவரத் தயாராக இருக்கிறோம். தேர்தலுக்காக என்ற ஒருநிலை எங்களுக்குக் கிடையாது. அந்த வகையிலே இப்போது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற இந்தத் திருத்த மசோதாவை ஆதரிக்கிறேன்.

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, மூன்று சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் இதிலே பேசினார்கள். அதிலே இரண்டு பேர் 'அட்வகேட்ஸ்'. இந்தப் பிரேரணையை அவர்கள் நிச்சயமாகக் கவனித்திருப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கையிலேதான் அவர்களுக்குப் பதில் சொல்ல விரும்புகிறேன். திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் இப்போது கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய சட்டத்தினுடைய நோக்கத்தை எல்லாம் விட்டு விட்டு மூலச் சட்டத்திற்கே போய்விட்டார்கள். அவர்கள் மூலச் சட்டம் இந்தச் சபைக்கு வந்தபோது என்ன சொன்னார்களோ, அதே கருத்துக்களைத்தான் இன்றைக்கும் சொன்னார்கள். அதற்குள்ளே நான் திரும்பப் போய் விவரமாகப் பதில் சொல்வதற்கு

8th August 1966] [திரு. வெ. ராமையா]

தயாராக இல்லை. இதைப் பொறுத்தவரை இந்தச் சபை இதனை ஏற்கனவே ஏற்றுக் கொண்டது. இது நீதிமன்றத்திற்குச் சென்று அவர்கள் தீர்ப்புச் சொன்னதெல்லாம், இதிலே ஸோன், சப்-ஸோன் என்று இருக்கக் கூடாது, ஒரே ஸோனாகத்தான் இருக்கவேண்டும் என்றார்கள். ஹை கோர்ட்டின் அந்தக் கருத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டுதான் இந்தத் திருத்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இதை ஒத்திப்போட வேண்டுமென்று சொல்வது எல்லாம் சொத்து இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு உள்ள ஆசைதான். அவர்களுக்கு, வரிப்போடாமலேயே இருந்தால் ரொம்பச் சந்தோஷமாக இருக்கும். இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரை சபை இதனை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறபடியால் அதற்குள்ளே நாம் போக வேண்டிய அவசியமில்லை.

மற்றொரு கனம் அங்கத்தினர் திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் இதைப் பயன்படுத்தி, இலாகா செய்ததாக அவர்கள் நினைக்கக் கூடிய குறைபாடுகளை எல்லாம் சொன்னார்கள். இந்த மாதிரி ஒரு சட்டத்தைச் செய்யும்போது சர்வ ஜாக்கிரதையாக யார் யாருடைய ஆலோசனையெல்லாம் பெற வேண்டுமோ, அவற்றையெல்லாம் பெற்றுத்தான் கொண்டு வருகிறோம். இந்தச் சபையில் சட்ட அறிவுள்ள அங்கத்தினர்கள் எல்லாம் சேர்ந்து—சட்டம் படிக்காமல் இருந்தால்கூட—நடைமுறையில் தெரிந்திருப்பதை வைத்து நாட்டுக்கு எது தேவை என்று ஆராயப்பட்டுத்தான் நிறைவேற்றப்படுகிறது. குறைபாடுகள் இருந்து தீர்ப்புக்கள் சொல்லப்பட்டால் அதையும் நாம் ஆட்சேபிப்பதற்கில்லை. இந்தச் சமுதாயத்திற்கு என்ன செய்யவேண்டுமென்ற முறையில் நாம் இவற்றையெல்லாம் செய்கிறோம். திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் அட்வகேட் ஜெனரலைக் கேட்டிருக்கிறார்கள் என்று கேட்டார்கள். மசோதாவாகக் கொண்டுவருவது ஒரு கட்டம். கனம் அங்கத்தினர் திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் ஒன்றை ஞாபகத்தில் வைக்க வேண்டும். இந்தச் சபையில் அங்கத்தினர்களால் பரிசீலிக்கப்பட்டு ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட சட்டத்தின் ஒரு பிரிவின் பேரில்தான் ஹைகோர்ட்டில் தீர்ப்புச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சட்ட சபை சரியாகப் பரிசீலிக்கவில்லை என்று நான் நினைக்கவில்லை. லா டிப்பார்ட்மென்டில் அவர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய திறமைக்கேற்றவாறு சட்ட விவரங்களைத் தொகுத்திருக்கிறார்கள். இவற்றை வகுக்கும்போது யார் யாரைக் கலந்து பேச வேண்டுமோ, அவர்களுையெல்லாம் கலந்தாலோசிக்கிறோம். இதிலே எவ்வளவோ ஜாக்கிரதையாகத்தான் இருக்கிறோம். அவர்கள் பக்கத்தைச் சேர்ந்த திரு. மாதவன் அவர்கள், 'இந்தச் சட்ட சபையே இதைச் சட்டமாக இயற்ற முடியாது' என்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள் என்று திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் சுட்டிக்காட்டினார்கள். அதை இந்த அரசாங்கம் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை. அதற்கு ஒன்றும் ஹைகோர்ட்டில் தீர்ப்புச் சொல்லவில்லை. இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவருவதற்கு இந்தச் சட்டசபைக்கு உரிமை இருக்கிறது என்று தீர்ப்புச் சொல்லிவிட்டார்கள்.

[திரு. வெ. ராமைய்யா] [8th August 1966]

அதனால் இப்போது இருக்கக்கூடியது, ஸோன், சப்-ஸோன் என்று இருப்பதை ஆட்சேபித்தால் தனியாக ஒவ்வொரு அலெக்சிக் கும் உரிமை கொடுக்கவேண்டுமென்று திருத்தம் வந்திருக்கிறது. இதில் சர்ச்சைக்குரிய விஷயம் இல்லை. திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் நிச்சயமாக இந்தச் சட்டத்தில் எந்தத் திருத்தம் வந்தாலும் சரி அவர்கள் பரிசீலிப்பீனா சொல்லிக்கொண்டேயிருப்பார்கள். இது வேண்டுமா, வேண்டாமா என்பது வேறு பிரச்சனை. அதை சட்டசபை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. அது அவர்களின் கருத்துக்குப் பொருத்தமாக இருக்காது. 'ஓனர் ஆக்குபையர்'. வீடு வைத்திருப்பவர் குடியிருக்க என்ன விதிவிலக்கு என்றால் 26-வது பிரிவைப் பார்த்தால் அவர்களுக்கு ஓரளவிற்குச் சட்டத்தி லிருந்து கொஞ்சம் சலுகை கொடுத்திருக்கிறோம். பரிபூரணமாகக் கொடுக்கும் அளவில் இல்லை. அதை சட்டசபை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. இது புதுப் பிரிவு அல்ல. ஆகவே இந்த மசோதாவை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி: 26-வது பிரிவுப்படி, ஓனர் ஆக்குபை செய்தால் 25 சத விகிதம் ரிடக்ஷன் இருக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். கோவில் மனைக்கட்டுக்களை 'ஓன்' செய்திருக்கிறார்களே, அவர்களிடம் நேரிடையாக வசூலிக்கமுடியுமா?

In clause 6 it is stated, '..... in the opinion of the Assistant Commissioner such urban land would have fetched or fetch if sold in the open market'

என்ற அளவில் அஸிஸ்டென்ட் கமிஷனருக்கு வரையறை மீறி அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதையும் கவனிக்க வேண்டும்.

MR. DEPUTY SPEAKER: The hon. Member can have her say when that particular clause is taken up for consideration.

The question is--

'That the Madras Urban Land Tax Bill, 1966 (L.A. Bill No. 10 of 1966) be taken into consideration.

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2.

MR. DEPUTY SPEAKER: The question is—

'That clause 2 do stand part of the Bill.'

திரு. மு. சண்முகம்: கனம் அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டு இந்த சபையின் அங்கீகாரத்திற்காக எடுத்துக்கொள்ளப் பட்டிருக்கும் இந்த அர்ப்பன் லான்ட் டாக்ஸ் பில் (எ. ஏ. பில் நம்பர் 10 ஆஃப் 1966) இரண்டாவது கிளாசின் மேல் நான் இந்தத் திருத்தத்தை பிரேரேபிக்கிறேன்.

"In item (13), after the word 'wet' wherever it occurs, add the words 'or dry'."

8th August 1966]

SRI M. RAJANGAM: Sir, I second it.

SRI DEPUTY SPEAKER: Now the clause and the amendment are before the House for discussion.

திரு. மு. சண்முகம் : இந்த அர்ப்பன் லான்ட் டாக்ஸ் சட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டிருப்பது, வீடுகள் கட்டுவதற்குள்ள மனைகள் மீது அதிக விலைமதிப்பு நகரப்புறங்களில் ஏற்படுவதினால் ஓரளவு அரசாங்கத்திற்கு வரி செலுத்த கடமைப்பட்டுள்ளார்கள் என்ற பொதுவான கருத்தில் இது நிறைவேற்றப்படயிருக்கிறது. நகரப்புறங்களில் உள்ள நிலங்கள் நன்செய் நிலமானாலும் சரி, புன்செய் நிலமானாலும் சரி அவற்றில் சாகுபடி செய்யப்படுமானால் அவற்றிற்கு விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதில் குறிப்பிட்டிருப்பது, நன்செய் நிலங்களுக்கு மட்டும் விதிவிலக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நகரப்புறங்களில் உள்ள நிலங்களில் புன்செய் நிலங்கள் சாகுபடி செய்யப்பட்டு, அந்த நிலங்கள் வீடு கட்டலாயக்கில்லாத நிலையில் அநேகயிடங்களில் இருக்கின்றன. நன்செய் நிலங்களுக்கு அளிக்கப்படுகிற விதிவிலக்கு போன்று சாகுபடி செய்து கொண்டிருக்கக்கூடிய புன்செய் நிலங்களுக்கும் விதிவிலக்கு அளிக்கவேண்டியது நியாயமே. இதில் அதற்கு இடம் இல்லாதிருப்பதால் புன்செய் நிலங்களுக்கும் விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்பது என் கருத்து. அதன்படித்தான் இத்திருத்தத்தை கொண்டு வந்திருக்கிறேன்.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Sir, I am not accepting this amendment.

The amendment was put and lost.

Clause 2 was put and carried.

Clauses 3, 4 and 5 were put and carried.

Clause 6.

MR. DEPUTY SPEAKER: The question is—

'That Clause 6 do stand part of the Bill'.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Sir, according to this clause, the Assistant Commissioner can fix any price for any land. In this clause it is stated that the Assistant Commissioner may fix the price of an urban land which 'would have fetched or fetch, if sold in the open market on the date of the commencement of this Act'. My submission is that this clause gives very wide powers to the Assistant Commissioner because he will not be in a position to know what exactly would be the open market value. So, he must be asked to fix the price of a land according to the rules to be framed under this Bill. Also, he must fix the value on the basis of the lands acquired by the Government. He must also take into consideration the documents like sale deeds in respect of the adjacent lands and also enquire from the people in that locality. It is only after a thorough enquiry, he must be asked to fix the price

[Srimathi T. N. Anandanayaki]

[8th August 1966]

of the land. Otherwise, what will happen is, he may fix a higher rate in certain places and a lower rate in certain other places. Thus, there is scope for whimsical rates being fixed by him and the High Court might say that they are discriminatory in nature. So, the rules may be framed under this Bill to guide the Assistant Commissioner in fixing the proper value of the land.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Sir, the very purpose of this Bill which is before this House is to do away with the discriminatory treatment which was pointed out by the High Court. Now, we are limiting it to each individual property. So, the Assistant Commissioner will bear in mind the value of the property and the sale deeds. Further, there is provision for an appeal which can be preferred by an individual. So, where is the question of giving wide powers to him?

Clause 6 was put and carried.

Clauses 7 to 27 were put and carried.

Clause 28.

MR. DEPUTY SPEAKER : In view of the decision already taken by the House in respect of the amendment to clause 2 moved by the hon. Member, Sri M. Shaninugam, the amendment given notice of by him to this clause is not necessary.

Clause 28 was put and carried.

Clause 29.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

‘ That Clause 29 do stand part of the Bill.’

* SRI V. SANKARAN : Mr. Deputy Speaker, Sir, in sub-clauses (a) and (b) of Clause 29, exemptions have been given to the lands owned by the State or the Central Government or the Corporation of Madras or a Municipal Council or a Township Committee or a Panchayat or Panchayat Union Council. But in sub-clause (c) it is stated that exemption would be given to ‘any urban land set apart for public worship and is actually so used’. My submission is that any urban land owned by any religious institution or philanthropic institution should also be given exemption under this clause. There is also another difficulty if we have this restrictive clause saying that the land should actually be used for public worship. We find that in a number of temples, within the temple premises, some portions have been let out for having shops and other things. Therefore, it would be difficult to find out which portion of the temple premises is actually used for public worship and which portion, for remunerative purposes. If it is worded in a broader way such as ‘any urban land owned by any religious or philanthropic institution’, it will be all-comprehensive.

8th August 1966] [Sri V. Sankaran]

In clause 29 (j) (i), the words used are 'any urban land used for charitable purposes of sheltering destitute persons or animals'. Charitable purposes need not be only for sheltering destitute persons or animals, there may be ever so many other charitable purposes. Hence in the place of the present wording, the wording 'any urban land used for such charitable purposes as may be prescribed by the Government', may be substituted. More or less a similar wording is adopted in clause 29 (k) wherein it is said 'any urban land used by such philanthropic institutions as the Government may, by notification, specify'. When a land belonging to the Government or the Corporation of Madras is exempted, why should not the land of a religious or philanthropic institution be exempted? That is my plea.

12-30
p.m.

SRI C. CHIRANJEEVULU NAIDU : Sir, I endorse the view expressed by Sri V. Sankaran regarding the grant of exemption to religious institutions. In the Zamindari and Inam Abolition legislations, we have provided for the grant of tasdik allowance to those religious institutions whose property has been acquired by the Government. In this Act, when we have exempted the land owned by the Government, the Corporation of Madras and some other bodies . . .

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Hon. Member, Sri Sankaran did not mean that. His contention was that if there was any property within the temple earning a return, that should be exempted.

SRI V. SANKARAN : That is only an additional point. What I meant was that any land owned by a religious institution should also be exempted, when the Government have exempted the land owned by the Government, the Corporation of Madras, etc.

SRI C. CHIRANJEEVULU NAIDU : I would like the Hon. Minister to consider the question of exempting lands owned by religious institutions from the purview of this Act.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : In this clause, there are so many sub-clauses. There are ever so many charitable purposes which are not covered by these sub-clauses. The list is not at all exhaustive. Instead of enumerating so many things and making the clause complicated, a new sub-clause (v) may be added after sub-clause (iv) to provide for exemption of 'any urban land set apart for any religious or charitable purposes' and the Government could have the right to prescribe which are the religious or charitable purposes. It is very difficult to enumerate all the religious or charitable purposes. My submission is that we can have one sub-clause instead of all these sub-clauses.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Sir, I would like to point out that no amendments have been given notice of by any of the three advocate-members of this House which the Government can consider. I am not convinced by the arguments of the Members.

[Sri V. Ramaiah]

[8th August 1966]

The subject matter of this Bill was gone into and discussed for a number of days and the provisions in this Bill have been embodied after a great deal of thought and consideration by this Honourable House. If the hon. Members have any suggestions for future action, let them take immediate steps to bring them to my notice and the Government will take action on them.

Clause 29 was put and carried.

Clauses 30 to 48 were put and carried.

Clause 1, the Enacting Formula and the Long Title were put and carried.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : I move—

‘ That the Madras Urban Land Tax Bill, 1966 (L.A. Bill No. 10 of 1966) be passed. ’

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(3) THE MADRAS CULTIVATING TENANTS (PROTECTION FROM
EVICTION) BILL, 1966.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Mr. Deputy Speaker, I beg to introduce the Madras Cultivating Tenants (Protection from Eviction) Bill, 1966, and move —

‘ That the Bill be taken into consideration ’.

There has been an unprecedented drought since last year and the cultivating tenants have not been able to pay the rents due to their landlords. Under the existing tenancy laws, the landlords could evict the cultivating tenants who are in arrears. In the interests of food production and of the general public, it was felt that the cultivating tenants should be spared the distractions and expenditure involved in eviction proceedings launched by the landlords. It was, therefore, considered necessary that immediate steps should be taken to bar and stay eviction proceedings against cultivating tenants who are in arrears with respect to the rent payable to the landlords. Accordingly, the Madras Cultivating Tenants (Protection from Eviction) Ordinance, 1966 (Madras Ordinance 2 of 1966) was promulgated by the Governor. The Ordinance provides for the protection from eviction of cultivating tenants who are in arrears with respect to the rent payable to the landlords. Under the Ordinance no application shall be made by a landlord for the eviction of a cultivating tenant from his holding or any part thereof on the ground that the cultivating tenant is in arrear with respect to the rent payable to the landlord and no cultivating tenant shall be evicted from his holding or any part thereof by or at the instance of his landlord whether in execution of a decree or order of a court or otherwise on the ground that the cultivating tenant is in arrear with respect to the rent payable to the landlord. The Ordinance further provides for stay of applications, suits and other proceedings for the eviction of a cultivating tenant on the ground that he is in arrear with